

УДК 611.819.5.013
© Вовк Ю.М., Антонюк О.П., 2007

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПЕЧЕРИСТОЇ ПАЗУХИ У 4-МІСЯЧНИХ ПЛОДІВ ЛЮДИНИ

Вовк Ю.М., Антонюк О.П.

Кафедра оперативної хірургії з топографічною анатомією (зав. - проф. Ю.М. Вовк)
Луганський державний медичний університет

Ключові слова: плід, пещериста пазуха, людина

Вовк Ю.Н., Антонюк О.П. Становление топографии пещеристого синуса у 4-месячных плодов человека // Український морфологічний альманах. – 2007. – Том 5, №4. – С. 17-19.

В статье приводятся данные о внешнем и внутреннем строении пещеристых пазух у 4-месячных плодов человека. Обнаруженная коррелятивная зависимость между содержанием пазух и их внешней формой.

Ключевые слова: плод, пещеристая пазуха, человек.

Vovk Yu.M., Antonyuk O.P. The anlage of topography of cavernous sinus in a forth-month old fetus // Український морфологічний альманах. – 2007. – Том 5, №4. – С. 17-19.

In the article is presented information about external and internal structure of cavernous in 4-month old fetus. Found out correlative dependence between maintenance of sinuses and their external form.

Key words: fetus, cavernous sinus, human being.

Ембріологічні дослідження пазух твердої мозкової оболонки, зокрема пещеристої пазухи, мають практичне і теоретичне значення для встановлення вивчені механізмів розподілу та регуляції внутрішньочерепного венозного кровотоку [1]. Всередині пещеристої пазухи розміщені численні сполучнотканинні перегородки, які розмежовують різної форми та величини каверни. У стінках пазухи залягають нерви: у верхній – окоруховий, блоковий; у бічній – перша гілка трійчастого нерва – очний нерв. Через пазуху проходить внутрішня сонна артерія, яка оточена симпатичним нервовим сплетенням, і відвідний нерв, який лежить латеральніше від внутрішньої сонної артерії. Однак особливості топографії названих нервів в межах пазух вивчені недостатньо. Відомо, що підвищення внутрішньочерепного тиску, а також венозний застій у системі мозкових пазух інколи супроводжується появою симптомів порушення рухів очного яблука [2-4].

Мета дослідження. Вивчити топографоанатомічні особливості пещеристої пазухи у 4-місячних плодів людини.

Матеріал і методи. Дослідження виконано на 11 плодах 120-135,0 мм ТКД за допомогою морфологічних методів: макро-кроскопії, звичайного препарування з наступним фотографуванням. Отримані числові дані оброблялися методом математичної статистики з використанням програми Excel.

Результати дослідження та їх обговорення. Дослідження пещеристих пазух у плодів 120,0-135,0 мм ТКД виявило деякі особливості їх зовнішньої будови та відмінності в топографо-анатомічних взаємовідношеннях структур правої та лівої пазух. Так довжина лівої пещеристої пазухи $4,2 \pm 0,2$ мм, ширина її в середній ділянці $1,8 \pm 0,1$ мм. На рівні сонної артерії пазуха дещо розширеня і її розміри $2,1 \pm 0,1$ мм, висота $3,3 \pm 0,1$ мм. Поблизу лівого зорового нерва на відстані $1,2 \pm 0,05$ мм розміщується округлої форми отвір, через який проходить внутрішня сонна артерія, проникаючи в субарахноїдальний простір і розгалужується на кінцеві гілки. Окоруховий нерв цільно прилягає до заднього нахиленого відростка та розміщується під ним. На рівні переднього краю стінки турецького сіда окоруховий нерв через верхню стінку пещеристої пазухи проникає в її просвіт і розміщується на стовбуrom внутрішньої сонної артерії. У передній частині пещеристої пазухи на рівні перехрестя зорових нервів окоруховий нерв прилягає до бічної поверхні внутрішньої сонної артерії. Товщина окорухового нерва $1,1 \pm 0,05$ мм. Окоруховий нерв розміщується на відстані $2,1 \pm 0,1$ мм від гіпофіза. Блоковий нерв тонший за окоруховий – товщиною $0,3 \pm 0,01$ мм входить у пещеристу пазуху позаду стінки турецького сіда на відстані $2,4 \pm 0,1$ мм. Останній в межах пазухи прилягає до бічної поверхні внутрішньої сонної артерії і на рівні переднього нахиленого відростка.

ростка виходить із пазухи. Відвідний нерв товщиною 500 ± 10 мкм проникає в печеристу пазуху нижче основи спинки турецького сідла на відстані $6,5 \pm 0,1$ мм донизу від верхнього краю лівого нахиленого відростка. В межах печеристої пазухи відвідний нерв розміщується нижче від внутрішньої сонної артерії та присередньо. На рівні переднього нахиленого відростка відвідний нерв виходить із печеристої пазухи. Очний нерв товщиною $2,1 \pm 0,1$ мм розташований в межах пазухи латерально по відношенню до відвідного нерва. Верхньощелепний нерв прилягає до нижньої стінки печеристої пазухи на рівні переднього лівого нахиленого відростка (рис. 1).

Рис. 1. Внутрішня основа черепа голівки плода 120,0 мм ТКД. Макрофото. Зб. х 4,0. 1 – печериста пазуха; 2 – окоруховий нерв; 3 – блоковий нерв; 4 – відвідний нерв; 5 – зоровий нерв; 6 – внутрішня сонна артерія; 7 – очна артерія; 8 – гіпофіз.

Довжина правої печеристої пазухи $4,9 \pm 0,1$ мм, товщина її в середній ділянці $2,2 \pm 0,05$ мм. На рівні сонної борозни пазуха дещо розширені і її розміри: ширина $2,4 \pm 0,1$ мм, висота $3,3 \pm 0,1$ мм. На рівні правого переднього нахиленого відростка у верхній стінці пазухи розміщується округлої форми отвір, через який проходить внутрішня сонна артерія, проникаючи в субарахноїдальний простір, де розгалужуються кінцеві гілки. Діаметр отвору $2,1 \pm 0,05$ мм.

Слід зазначити, що внутрішня сонна артерія на рівні входження її в субарахноїдальний простір цільно прилягає до бічної поверхні правого зорового нерва. Окоруховий нерв після виходу із речовини мозку також цільно прилягає до бічного краю правого нахиленого відростка та розміщається під ним. На відстані $1,6 \pm 0,05$ мм від нахиленого

відростка окоруховий нерв через верхню стінку пазухи входить у її просвіт. В межах пазухи окоруховий нерв прилягає до верхньобічної поверхні внутрішньої сонної артерії і на рівні переднього нахиленого відростка виходить за межі пазухи. Блоковий нерв входить в печеристу пазуху на рівні заднього нахиленого відростка, розміщаючись нижче за окоруховий. В межах просвіту пазухи блоковий нерв прилягає до бічної поверхні внутрішньої сонної артерії. На рівні переднього нахиленого відростка блоковий нерв виходить із просвіту печеристої пазухи. Відвідний нерв товщиною 500 ± 5 мкм входить у просвіт печеристої пазухи на рівні її основи, розміщаючись на відстані $5,1 \pm 0,1$ мм від верхнього краю заднього правого нахиленого відростка. В межах печеристої пазухи відвідний нерв розташовується поблизу нижньої стінки внутрішньої сонної артерії та дещо присередньо. На малій відстані від окорухового та блокового нервів відвідний – виходить із просвіту печеристої пазухи.

Очний нерв товщиною $1,3 \pm 0,05$ мм проходить латерально від відвідного нерва тільки в передній ділянці пазухи дотикається до її бічної поверхні.

Верхньощелепний нерв розміщений біля основи печеристої пазухи на рівні переднього правого нахиленого відростка (рис. 2).

Рис. 2. Внутрішня основа черепа голівки плода 130,0 мм ТКД. Макрофото. Зб. х 4,0. 1 – печериста пазуха; 2 – окоруховий нерв; 3 – блоковий нерв; 4 – відвідний нерв; 5 – зорове перехрестя; 6 – внутрішня сонна артерія; 7 – очна артерія; 8 – гіпофіз.

У межах просвіту як лівої, так і правої печеристих пазух визначається в незначній кількості тоненькі перетинки, які спрямовані в різних напрямках, в основному від латера-

льної та присередньої стінок.

Слід зазначити, що більшість із них не є суцільними, тобто не розмежують просвіт пірестих пазух на окремі комірки. Понадинок перетинки рихло з'єднуються із зовнішньою адвенциональною оболонкою внутрішньої сонної артерії. До окремих внутрішньопірестих перетинок прилягають окоруховий та блоковий нерви.

Стінки пірестих пазух і їх притоки пронизані численними нерво-вими волокнами. Найбільша концентрація нервових елементів виявлена у стінках пірестої пазухи, які належать до системи трійчастого нерва. У пірестій пазусі виявляються не тільки мережі нервових волокон, що формують складний рецепторний апарат, але і численні нервові клітини. Останні розміщені у стінці пазухи, у товщі стовбурові очноямкового і окорухового нервів, а також у сполучнотканинних трабекулах. Стінки пірестиої капсули складаються з цільних пучків колагенових волокон. За формуєю поперечного перетину піреста має в одних випадках форму тупокутного трикутника, в інших – чотирикутника. На одних препаратах вона представлена широкою венозною лакуною, на інших – має характер венозного сплетення. Незалежно від форми будови стінка власне венозної пазухи складається з тонкої еластичної мембрани і ендотелію. М'язові елементи в пірестій пазусі не спостерігалися. Згідно мінливості зовнішньої форми пазухи, також змінюється її внутрішньопазушна топографія. Рихлої сполучної тканини значно більше в тих випадках, коли венозна пазуха має форму сплетення, ніж при будові її у вигляді лакуни; прилягання нервів і артерій до стінок пірестої пазухи виявляється тіснішим за наявності лакуни, ніж при венозному сплетенні.

З пірестою пазухою пов'язані притоки: пазуха малого крила, очноямкова і трохардова вени; судини ~~матоку~~ – верхня і ни-

жня кам'янисті пазухи, сплетення сонного каналу; судини-випускники – вени овально-го і круглого отворів, диплочіні вени; шунтуючі судини – міжпірести пазухи, венозне основне сплетення.

Висновки. 1. Довжина і ширина правої пірестої пазухи дещо переважає над такими ж розмірами лівої пірестої пазухи, в той же час як висота пазух однакова.

2. Встановлено, що зовнішня форма пірестих пазух впливає на топографоанатомічні взаємовідношення структур іх вмісту.

Перспективи наукового пошуку. Вивчення особливостей становлення топографії пірестої пазухи у 5-місячних плодів людини.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вовк Ю.М., Пішак В.П., Антонюк О.П. Пазухи твердої мозкової оболонки в ранньому онтогенезі людини. – Чернівці: Медуніверситет, 2006. – 188 с.
2. Watanabe T., Matsumaru Y., Sonobe M. et al. Multiple dural arterio-venous fistulae involving the carotidous and sphenoparietal sinuses // Neuro-radiology. – 2000. – № 10. – P. 771–774.
3. Hashimoto M., Yokota A., Yajnada I.I. Okudera T. Development of the cavernous sinus in the fetal period: a morphological study // Neurol. Med. Chir. (Tokyo). – 2000. – V. 40, № 3. – P. 140–150.
4. Patelska-Banaszewska M., Wozniak W. The development of the epidural space in human embryos // Folia Morphol (Warsz). – 2004. – V. 63, № 3. – P. 273–279.

Надійшла 14.10.2007 р.

Рецензент: проф. В.І. Лузін